

дѣте на пустосвѣтъ такъвъ ханжѣ, сѣщински ханжѣ ви казувамъ. Азъ това не го знаяхъ до прѣди нейно-то дохаждане. „

Г-нъ Смитъ. “Ханжѣ! Какво разумѣвате вы подъ това названіе, господже? „

“Цѣль Ханжя, „ отговори тя; “дѣте-то станѣ като че не е дѣте. Т. Д. Капитанинъ-тъ на Инд. пѣхотѣ, когато бѣше на квартирѣ въ Динапуръ, често идеше при това малко дѣте, когато то още нѣмаше ни на три години, и учеше го да псува слугы-тъ по Англиски и да ги прѣкоросва съ имена-та на неговы-тъ кучета и коніе, — но азъ ся боѣ да не оскърбѣ Г-на Смита. Азъ подзирамъ, „ продължаваше тя, “че и самъ Г-нъ Смитъ е ханжа. Не е ли тѣй? „ — и хвати да ся смѣе сама на това що рече ужъ остроумно; но Г-ня Смитъ сѣдѣше намѣсто-то си замыслена, а Г-нъ Смитъ, като възведе очи на небе-то изрѣче тържественно: “Господи, Всемогущій Боже, обърни сърдце-то и' въ пѣть-тъ на правдѣ-тъ! „